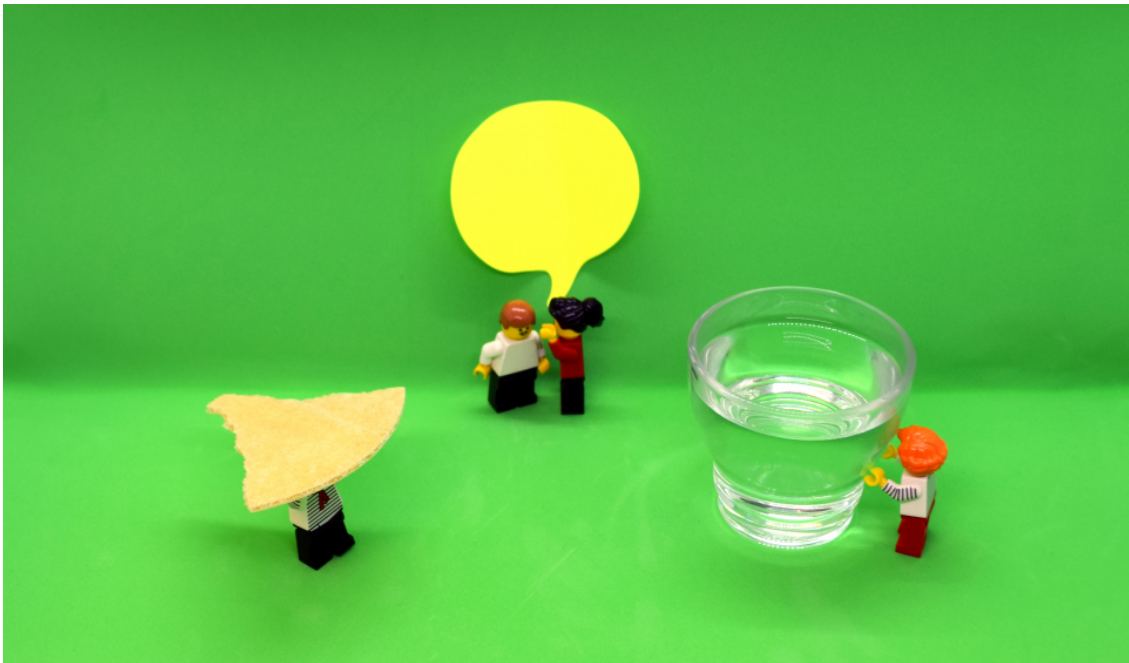

La Quaresma, temps sacramental

Dij, 5/03/2020 per Centre de Pasto...

[El Cim s'acosta](#)

El dijous passat vam parlar dels mitjans “quaresmals” que són l’almoïna, la pregària i el dejuni (per llegir l’article cliqueu [aquí](#)). Però per no quedar-nos només aquí, per tal d’avançar, el que és decisiu és adonar-nos que **el protagonista en la Quaresma no som nosaltres i els nostres esforços. Sinó Déu: l’acció de Déu en nosaltres**, la seva Paraula que ens guia, la seva vida/força/amor que s’expressa i comunica en l’Eucaristia i els altres sacraments.

Per això, aquestes setmanes són també no solament un repte individual sinó comunitari. És tota l’Església com a comunió dels cristians, és cada comunitat, que és cridada a renovar-se, convertir-se, posar-se en camí.

Aquestes claus per a entendre la Quaresma -temps d’acció de Déu, temps de renovació comunitària- expliquen que sigui per això mateix un temps sacramental. És a dir, en què la celebració de l’Eucaristia i la valoració dels sacraments -sobretot del baptisme i de la penitència- ha d’adquirir una rellevància primordial.

Eucaristia, baptisme i penitència

- **L’Eucaristia:** Com sempre en la vida cristiana, el centre celebratiu és la missa, especialment la del diumenge. Potser més que en cap altre temps litúrgic, les lectures bíbliques dels diumenges adquireixen una importància lluminosa per a guiar el nostre repte d’avançar pel camí d’il·luminació i renovació que ens condueix a la Pasqua del Senyor i la nostra. Són celebracions amb una certa austeritat, en què convé destacar l’acte penitencial, la pregària universal que inclogui alguna petició pels pecadors necessitats de conversió (els pecadors que som tots nosaltres, sense excepció). Si la Creu presideix sempre l’Eucaristia, en aquest temps cal que es noti més: la Creu és el signe paradoxal però nuclear de la Bona Nova de Jesús, un signe sovint mal comprès, com si fos només dolor i mort, quan és

també victòria, amor, solidaritat.

- **El baptisme:** Si aquestes setmanes eren temps de preparació per als adults que celebrarien el baptisme en la Vetlla Pasqual, ara ho són per a nosaltres: per a reviure el sentit i l'aposta del nostre baptisme. No com una cosa que va passar en la nostra infància, sinó com una realitat actual. Més que dir "vam ser batejats", hauríem d'afirmar "vivim com a batejats". O sigui, el nostre camí de dones i homes seguidors de Jesús es basa i es vivifica en el fet que estem submergits i empeltats en la vida de Déu, comunió d'amor màximament manifestada en la passió, mort i resurrecció del jieu Jesús de Natzaret, el Fill de Déu i germà nostre. La Quaresma és un temps privilegiat per a viure aquesta realitat i vocació baptismal. Per tal de fer-la present en la nostra quotidianitat, sobretot en la nostra relació amb el Pare i amb els germans. I, així, tindrà sentit la renovació del compromís baptismal en la nit santa de la Vetlla Pasqual.
- **La penitència:** Aquest sagrament que avui costa tant de celebrar, encara que sigui tan evangèlic: poques coses caracteritzen tant Jesús com el seu acolliment dels considerats pecadors i la seva generositat en el perdó. D'aquí que a tots ens convingui redescobrir el sagrament de la penitència, de la reconciliació, com a personal abraçada misericordiosa del Pare. Que no es fixa tant en les culpes com vol ajudar-nos a canviar i progressar, en camí cap a la gran festa de comunió que Ell convoca. Des de l'inici de la Quaresma, aquesta convocatòria a la reconciliació ha de ser present, també en les eucaristies dominicals. Però específicament en celebracions penitencials. I que cada cristià, segons la seva situació i història, pugui triar el seu tipus de celebració del sagrament. Que no és cap imposició prepotent de l'Església sinó una trobada cordial amb el Pare de bondat.

Joaquim Gomis, fragment del llibre Descobrir la Quaresma